

[Christmas Møller.]

giver Anledning til mange Bemærkninger fra mit Partis Side. Dog kan jeg nævne, at Bestemmelserne under Løbe-Nr. 322 om Blomsterløg, levende Planter, afskaarne Blomster o. s. v. er efter vor Opfattelse ud fra enhver Betragtning forstandige.

Om Benzinafgiften vil jeg gerne sige, at jeg er af den Opfattelse, at man naturligvis paa dette Omraade maa være varsom, idet man griber ind i mange Folks Erhvervsinteresser. Men det kan paa den anden Side ikke bestrides, at naar der i 1914 i dette Land var 3 400 Automobiles og nu er lige ved 150 000 Motorkøretøjer, er dette en Udvikling, der, som de økonomiske Tilstande er, ikke blot er paa Grænsen, men utvivlsomt over Grænsen for, hvad dette Land økonomisk og ogsaa rent valutamæssigt i Tider som disse har Raad til. Jeg vil gerne her, ligesom det tidligere er sket, henstille, at Spørgsmaalet om de stationære Motorer og deres Fritagelse for Benzinafgift, i hvert Fald for det Beløbs Vedkommende, som gaar til Vejene, tages op til Undersøgelse i Ministeriet og til en bedre Afgørelse end den, der eksisterer i Dag.

Jeg har den Opfattelse, at den Form, Tobaksskatten har faaet, bortset fra et enkelt, ikke stort, Omraade, er rigtig, og jeg glæder mig over, at Cigarillos, som der var Tale om at beskattede, ikke er taget med; der ligger jo meget mere Arbejde i den Vare end i dem, der bliver beskattet.

Jeg skal da udtale, at ogsaa Dækningsreglerne kan vi for vort Vedkommende, saaledes som Magtforholdene nu en Gang ligger i dette Land, finde nogenlunde tilfredsstillende.

Saa er da dette Resultat ikke, hvad vi kunde have ønsket, om vi havde Magt som Agt, nej, det er et Resultat af et Kompromis, af et Forlig mellem to Ting, mellem to Parter, Regeringsparti og Opposition. Og jeg kan da kun udtale min Tilfredshed med, at det i en overmaade vanskelig Tid har kunnet lykkes at naa til Vejs Ende med et Resultat. Forligets Regnebræt er dette, at vi tager ca. 14 Mill. Kr. paa den direkte Beskatning og ca. 30 Mill. Kr. paa den indirekte. Dette er efter vor Opfattelse et rimeligt og forstandigt Forhold mellem direkte og indirekte Beskatning og svarer til det Forhold, som paa selve Finansloven findes mellem direkte og indirekte Skatter. Den Hjælp, der ydes: Landbrugskrisehjælp, Amtsskattelettelse, sognekommunal Skattelettelse, Hjælp til Fiskeri-erhvervet, Hjælp til Sejlskibserhvervet,

Hjælp til et Beløb af 2 Mill. Kr. til nød-stedte Kommuner, er efter min Opfattelse ogsaa en betydningsfuld Hjælp, som naturligvis ikke lader Krisen forsvinde, men som i en trang Tid har overmaade stor Betydning.

Men det, der i Dag, da dette Forlig er en Kendsgerning, har meget mere Interesse end Gennemførelsen af dette, er naturligvis, hvad Morgendagens Gerning bliver. Der har de to Oppositionspartier i den Erklæring, som dets Medlemmer har afgivet i Betænkningen, efter min Opfattelse givet Udtryk for, hvad paa det økonomiske Omraade Morgendagens Gerning maa være. Vi har sagt, at det vil være nødvendigt — saaledes som vi hele Tiden har sagt — at tage fat paa Beparelser af betydeligt Omfang. Vi har endvidere sagt, og det vil jeg for mit Vedkommende gerne saa stærkt som muligt understrege, at Valutaloven, som den blev vedtaget i Slutningen af Maj Maaned, naturligvis maa gennemføres ikke blot efter sit Bogstav, men ogsaa efter sin Forudsætning.

Jeg gentager — ikke for at fremkalde en Debat om Spørgsmaalet —, at vi ønsker ikke at give efter for Krav om urimelige Tings Gennemførelse paa dette Omraade. Jeg for mit Vedkommende ønsker Kronen holdt paa et højt og et hæderligt Stade, og jeg ønsker ligeledes, at man holder Kronen i Sterlingomraadet, og jeg tilføjer, at alt dette var der ogsaa Enighed om ved Lovens Gennemførelse i Slutningen af Maj Maaned. Der er ingen Ændring sket paa dette Omraade for vort Vedkommende. Anskuelserne er de samme, der blev givet Udtryk for den Gang. Jeg kunde finde det rimeligt, at man slækkede noget, og jeg gentager, at alle Partier den Gang var af den Anskuelse, at man skulde gaa den Vej. Det var en Forudsætning, at alle Partier skulde gøre det sammen, og det var rimeligt, om denne Forudsætning var blevet opfyldt.

Jeg maa videre sige, at det forekommer mig, at det efterhaanden maa staa klart for alle, at Valutacentralen i dens nuværende Skikkelse ikke kan opretholdes. Valutacentralen vil før eller senere forsvinde, og med den vil naturligvis ogsaa Tvangsafføringen af fremmed Valuta forsvinde. Jeg haaber, at Regeringen vil forberede Afvikling heraf hurtigst muligt, saaledes som den har Pligt til ifølge Lovens, og paa en saadan Maade, at der kan ske saa ringe Ændring som overhovedet muligt. Og skal det gøres, maa det efter vor Opfattelse gøres paa samme Maade som med Hensyn